AUGLÝSING

um Evrópusamning um alþjóðlegt gildi refsidóma.

Hinn 6. ágúst 1993 var aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins afhent fullgildingarskjal Íslands vegna Evrópusamnings um alþjóðlegt gildi refsidóma sem gerður var í Haag 28. maí 1970. Hann var undirritaður fyrir Íslands hönd 19. september 1989 með fyrirvara um fullgildingu. Alþingi hafði með ályktun 6. maí 1993 heimilað ríkisstjórninni að fullgilda samninginn. Samningurinn öðlast gildi 7. nóvember 1993 að því er Ísland varðar.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal 1 með auglýsingu þessari. Yfirlýsingar gerðar vegna samningsins eru birtar sem fylgiskjal 2.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 19. ágúst 1993.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

EVRÓPUSAMNINGUR
um alþjóðlegt gildi refsidóma

INNGANGUR

Aðildarríki Evrópuráðsins, sem undirritað hafa samning þennan,

sem telja að baráttan gegn afbrotum, sem í auknum mæli eru að verða alþjóðlegt vandamál, krefjist þess að beitt sé nútímalegum og virkum aðferðum á alþjóðlegum grundvelli,

sem telja nauðsynlegt að beita sameiginlegri stefnu í afbrotamálum, er miðist að vernd samfélagsins,

sem hafa í huga þá nauðsyn að mannréttindi séu virt og stuðlað að endurhæfingu afbrotamanna,

sem hafa í huga að markmið Evrópuráðsins er að auka samheldni aðila þess,

hafa orðið ásatt um eftirfarandi:

I. HLUTI
Skilgreiningar.
1. gr.

Í samningi þessum:

a) merkir „evrópskur refsidómur" sérhverja endanlega ákvörðun sakadóms samningsríkis að lokinni málsmeðferð samkvæmt sakamálaréttarfari,

b) er „afbrot", auk verknaða sem eru talin afbrot í refsirétti, þeir verknaðir sem fjallað er um í lagaákvæðum þeim sem tilgreind eru í viðauka II við samning þennan, að því tilskildu að þar sem ákvæði þessi fela stjórnvaldi ákvörðunarvald geti maður sá sem í hlut á borið málið undir dómstól,

c) merkir „refsiákvörðun" ákvörðun viðurlaga,

d) merkja „viðurlög" sérhverja refsingu eða aðra ráðstöfun sem vegna afbrots er beinlínis ákvörðuð manni í evrópskum refsidómi eða „ordonnance pénale",

e) merkir „réttindasvipting" sérhvern missi réttinda, tímabundið eða til frambúðar, hverja takmörkun eða missi löghæfis,

f) merkir „útivistardómur" sérhverja ákvörðun sem svo er talin vera skv. 2. mgr. 21. gr,

g) merkir „ordonnance pénale" sérhverja ákvörðun sem tekin er í öðru samningsríki og er tilgreind sem slík í viðauka III við samning þennan.

EUROPEAN CONVENTION
on the International Validity of Criminal Judgments

PREAMBLE

The member States of the Council of Europe, signatory hereto

Considering that the fight against crime, which is becoming increasingly an international problem, calls for the use of modern and effective methods on an international scale;

Convinced of the need to pursue a common criminal policy aimed at the protection of society;

Conscious of the need to respect human dignity and to promote the rehabilitation of offenders;

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its Members,

Have agreed as follows:

PART I
Definitions
Article 1

For the purposes of this Convention:

(a) "European criminal judgment" means any final decision delivered by a criminal court of a Contracting State as a result of criminal proceedings;

(b) "Offence" comprises, apart from acts dealt with under the criminal law, those dealt with under the legal provisions listed in Appendix II to the present Convention on condition that where these provisions give competence to an administrative authority there must be opportunity for the person concerned to have the case tried by a court;

(c) "Sentence" means the imposition of a sanction;

(d) "Sanction" means any punishment or other measure expressly imposed on a person, in respect of an offence, in a European criminal judgment, or in an "ordonnance pénale";

(e) "Disqualification" means any loss or suspension of a right or any prohibition or loss of legal capacity;

(f) "Judgment rendered in absentia" means any decision considered as such under Article 21, paragraph 2;

(g) "Ordonnance pénale" means any of the decisions delivered in another Contracting State and listed in Appendix III to this Convention.

II. HLUTI
Fullnusta evrópskra refsidóma.

1. KAFLI
Almenn ákvæði.

a) Almenn skilyrði fyrir fullnustu.

2. gr.

Þessi hluti á við um:

a) viðurlög sem hafa í för með sér frjálsræðissviptingu,

b) sektir og eignaupptöku,

c) réttindasviptingar.

3. gr.

1. Í þeim málum og með þeim skilyrðum sem greinir í samningi þessum er samningsríki bært til að fullnægja viðurlögum sem ákvörðuð hafa verið í öðru samningsríki og fullnægja má þar.

2. Þessari heimild má aðeins beita að beiðni síðarnefnda ríkisins.

4. gr.

1. Annað samningsríki skal ekki fullnægja viðurlögunum nema sá verknaður, sem viðurlögin voru lögð við, teldist afbrot samkvæmt lögum þess ef það hefði verið framið á landsvæði þess og maður sá sem viðurlögunum skal sæta væri refsiábyrgur ef hann hefði framið verknaðinn þar.

2. Ef refsiákvörðun er vegna tveggja eða fleiri afbrota og þau fullnægja ekki öll skilyrðum 1. mgr. skal dómsríkið tilgreina þann hluta viðurlaganna sem eiga við um þau afbrot sem fullnægja þeim skilyrðum.

5. gr.

Dómsríkið má aðeins biðja annað samningsríki að fullnægja viðurlögunum að uppfylltu einu eða fleirum eftirtalinna skilyrða:

a) að dómþoli hafi fasta búsetu í hinu ríkinu,

b) að telja megi að fullnusta viðurlaganna í hinu ríkinu auki líkur á félagslegri endurhæfingu hins dæmda,

c) að unnt sé að fullnægja viðurlögum, sem hafa í för með sér frjálsræðissviptingu, í framhaldi af fullnustu annarra frjálsræðissviptingarviðurlaga er dómþoli sætir eða skal sæta í hinu ríkinu,

d) að hitt ríkið sé ríki sem dómþoli er frá og það hafi lýst því yfir að það vilji taka ábyrgð á fullnustu viðurlaganna,

PART II
Enforcement of European criminal judgments

SECTION 1
General provisions

(a) General conditions of enforcement

Article 2

This Part is applicable to:

(a) sanctions involving deprivation of liberty;

(b) fines or confiscation;

(c) disqualifications.

Article 3

1. A Contracting State shall be competent in the cases and under the conditions provided for in this Convention to enforce a sanction imposed in another Contracting State which is enforceable in the latter State.

2. This competence can only be exercised following a request by the other Contracting State.

Article 4

1. The sanction shall not be enforced by another Contracting State unless under its law the act for which the sanction was imposed would be an offence if committed on its territory and the person on whom the sanction was imposed liable to punishment if he had committed the act there.

2. If the sentence relates to two or more offences, not all of which fulfil the requirements of paragraph 1, the sentencing State shall specify which part of the sanction applies to the offences that satisfy those requirements.

Article 5

The sentencing State may request another Contracting State to enforce the sanction only if one or more of the following conditions are fulfilled:

(a) if the person sentenced is ordinarily resident in another State;

(b) if the enforcement of the sanction in the other State is likely to improve the prospects for the social rehabilitation of the person sentenced;

(c) if, in the case of a sanction involving deprivation of liberty, the sanction could be enforced following the enforcement of another sanction involving deprivation of liberty which the person sentenced is undergoing or is to undergo in the other State;

(d) if the other State is the State of origin of the person sentenced and has declared itself willing to accept responsibility for the enforcement of that sanction;

e) að dómsríkið telji sig ekki geta sjálft fullnægt viðurlögunum, jafnvel þótt leitað yrði framsals, en hitt ríkið getur það.

6. gr.

Beiðni um fullnustu samkvæmt fyrrgreindu ákvæðunum má ekki synja, hvorki að öllu leyti né nokkru, nema:

a) fullnusta væri andstæð grundvallarreglum laga þess ríkis sem beðið er um fullnustu,

b) ríkið, sem beðið er um fullnustu, telji afbrot það sem refsing var ákvörðuð fyrir vera stjórnmálalegs eðlis eða eingöngu brot á herlögum,

c) ríkið, sem beðið er um fullnustu, telji gilda ástæðu til að ætla að refsing hafi verið ákvörðuð eða viðurlög orðið þyngri en ella vegna kynþáttar, trúar, þjóðernis eða stjórnmálaskoðana,

d) fullnusta myndi ekki samræmast þjóðréttarskuldbindingum þess ríkis sem beðið er um fullnustu,

e) málsmeðferð vegna verknaðarins standi þegar yfir í ríkinu, sem beðið er um fullnustu, eða það ríki ákveði málsmeðferð vegna verknaðarins,

f) lögbær stjórnvöld þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, hafi ákveðið að höfða ekki mál eða að fella niður málsmeðferð, sem þegar hefur verið byrjuð, vegna sama verknaðar,

g) verknaðurinn hafi verið framinn utan landsvæðis þess ríkis sem biður um fullnustu,

h) ríkið, sem beðið er um fullnustu, geti ekki fullnægt viðurlögunum,

i) beiðnin sé byggð á e-lið 5. gr. og engu öðru skilyrði þeirrar greinar sé fullnægt,

j) ríkið, sem beðið er um fullnustu, telji ríkið, sem biður um fullnustu, geta sjálft fullnægt viðurlögunum,

k) ekki hefði mátt lögsækja hinn dæmda í því ríki, sem beðið er um fullnustu, vegna aldurs hans er hann framdi afbrotið,

l) ekki megi lengur fullnægja viðurlögunum vegna fyrningar samkvæmt lögum þess ríkis sem beðið er um fullnustu,

m) réttindasvipting hafi verið dæmd og að því leyti sem svo er.

7. gr.

Beiðni um fullnustu skal ekki sinna ef fullnusta færi í bága við þær meginreglur sem viðurkenndar eru í 1. kafla III. hluta samnings þessa.

(e) if it considers that it cannot itself enforce the sanction, even by having recourse to extradition, and that the other State can.

Article 6

Enforcement requested in accordance with the foregoing provisions may not be refused, in whole or in part, save:

(a) where enforcement would run counter to the fundamental principles of the legal system of the requested State;

(b) where the requested State considers the offence for which the sentence was passed to be of a political nature or a purely military one;

(c) where the requested State considers that there are substantial grounds for believing that the sentence was brought about or aggravated by considerations of race, religion, nationality or political opinion;

(d) where enforcement would be contrary to the international undertakings of the requested State;

(e) where the act is already the subject of proceedings in the requested State or where the requested State decides to institute proceedings in respect of the act;

(f) where the competent authorities in the requested State have decided not to take proceedings or to drop proceedings already begun, in respect of the same act;

(g) where the act was committed outside the territory of the requesting State;

(h) where the requested State is unable to enforce the sanction;

(i) where the request is grounded on Article 5 (e) and none of the other conditions mentioned in that Article is fulfilled;

(j) where the requested State considers that the requesting State is itself able to enforce the sanction;

(k) where the age of the person sentenced at the time of the offence was such that he could not have been prosecuted in the requested State;

(l) where under the law of the requested State the sanction imposed can no longer be enforced because of the lapse of time;

(m) where and to the extent that the sentence imposes a disqualification.

Article 7

A request for enforcement shall not be complied with if enforcement would run counter to the principles recognized in the provisions of Section 1 of Part III of this Convention.

b) Áhrif flutnings á fullnustu.

8. gr.

Við beitingu l-liðar 6. gr., svo og fyrirvara sem nefndur er í c-lið viðauka I við samning þennan, skal talið að hver sú gild aðgerð yfirvalda dómsríkisins er frestar eða rýfur fyrningu hafi sömu áhrif við ákvörðun fyrningar í því ríki, sem beðið er um fullnustu, samkvæmt lögum þess ríkis.

9. gr.

1. Nú er dæmdur maður, sem hefur verið hafður í haldi í því ríki, sem biður um fullnustu, afhentur því ríki, sem beðið er um fullnustu, og skal hann þá ekki ákærður, dæmdur eða hafður í haldi í því skyni að koma fram refsiákvörðun eða ákvörðun um öryggisráðstöfun, eða persónulegt frelsi hans á annan hátt skert vegna nokkurs annars afbrots sem framið var fyrir afhendinguna en þess sem refsing sú sem fullnægja skal var ákvörðuð vegna, nema í eftirtöldum tilvikum:

a) þegar ríkið sem afhenti hann samþykkir það. Bera skal fram beiðni um samþykki, og skulu henni fylgja öll nauðsynleg skjöl og staðfest endurrit af sérhverri yfirlýsingu hins dæmda varðandi viðkomandi afbrot. Veita skal slíkt samþykki þegar afbrotið sem beiðnin lýtur að myndi sjálft varða framsali samkvæmt lögum þess ríkis sem biður um fullnustu eða þegar einungis þyngd refsingar kæmi í veg fyrir framsal,

b) þegar dómþoli hefur haft tækifæri til að yfirgefa landsvæði þess ríkis sem hann var afhentur til, en hefur ekki gert það innan 45 daga frá því er hann var endanlega látinn laus eða hefur snúið aftur til þess landsvæðis eftir að hafa yfirgefið það.

2. Ríkið, sem beðið er um fullnustu, getur þó gert allar nauðsynlegar ráðstafanir til að fjarlægja viðkomandi frá landsvæði sínu eða allar nauðsynlegar ráðstafanir samkvæmt eigin lögum til að rjúfa fyrningu, þar á meðal með málsmeðferð að sakborningi fjarstöddum.

10. gr.

1. Fullnusta skal fara fram samkvæmt lögum þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, og aðeins það ríki skal bært til að taka allar viðeigandi ákvarðanir, svo sem um reynslulausn.

2. Aðeins ríkið, sem biður um fullnustu, hefur rétt til að taka ákvörðun um beiðni um endurupptöku máls.

(b) Effects of the transfer of enforcement

Article 8

For the purposes of Article 6, paragraph 1 and the reservation mentioned under (c) of Appendix I of the present Convention any act which interrupts or suspends a time limitation validly performed by the authorities of the sentencing State shall be considered as having the same effect for the purpose of reckoning time limitation in the requested State in accordance with the law of that State.

Article 9

1. A sentenced person detained in the requesting State who has been surrendered to the requested State for the purpose of enforcement shall not be proceeded against, sentenced or detained with a view to the carrying out of a sentence or detention order for any offence committed prior to his surrender other than that for which the sentence to be enforced was imposed, nor shall he for any other reason be restricted in his personal freedom, except in the following cases:

(a) when the State which surrendered him consents. A request for consent shall be submitted, accompanied by all relevant documents and a legal record of any statement made by the convicted person in respect of the offence concerned. Consent shall be given when the offence for which it is requested would itself be subject to extradition under the law of the State requesting enforcement or when extradition would be excluded only by reason of the amount of the punishment;

(b) when the sentenced person, having had an opportunity to leave the territory of the State to which he has been surrendered, has not done so within 45 days of his final discharge, or if he has returned to that territory after leaving it.

2. The State requested to enforce the sentence may, however, take any measure necessary to remove the person from its territory, or any measures necessary under its law, including proceedings by default, to prevent any legal effects of lapse of time.

Article 10

1. The enforcement shall be governed by the law of the requested State and that State alone shall be competent to take all appropriate decisions, such as those concerning conditional release.

2. The requesting State alone shall have the right to decide on any application for review of sentence.

3. Bæði ríkin mega veita sakaruppgjöf og náðun.

11. gr.

1. Þegar dómsríkið hefur beðið um fullnustu má það ekki sjálft hefja fullnustu þeirra viðurlaga sem beiðni þess fjallar um. Þó má dómsríkið hefja fullnustu viðurlaga, sem hafa í för með sér frjálsræðissviptingu, ef dómþoli er þegar í haldi á landsvæði þess er beiðnin er borin fram.

2. Réttur til fullnustu hverfur aftur til ríkis sem biður um fullnustu:

a) ef það afturkallar beiðni sína áður en ríkið, sem er beðið um fullnustu, tilkynnir því að það ætli að gera ráðstafanir samkvæmt beiðninni,

b) ef ríkið, sem beðið er um fullnustu, tilkynnir að það neiti að gera ráðstafanir samkvæmt beiðninni,

c) ef ríkið, sem beðið er um fullnustu, afsalar sér gagngert rétti sínum til fullnustu. Slíkt afsal er aðeins mögulegt ef bæði ríkin sem í hlut eiga samþykkja það eða ef fullnusta er ekki lengur framkvæmanleg í því ríki sem beðið er um fullnustu. Í síðarnefndu tilviki er skylt að afsala rétti til fullnustu ef ríkið sem biður um fullnustu óskar þess.

12. gr.

1. Þar til bær yfirvöld þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, skulu þegar stöðva fullnustu er þau fá vitneskju um náðun, sakaruppgjöf, beiðni um endurupptöku máls eða nokkra aðra ákvörðun sem hefur í för með sér að viðurlögunum verði ekki lengur fullnægt að lögum. Hið sama gildir um fullnustu sektar þegar dómþoli hefur greitt hana til þar til bærs yfirvalds þess ríkis sem biður um fullnustu.

2. Ríkið, sem biður um fullnustu, skal án tafar tilkynna því ríki, sem beðið er um fullnustu, um hverja þá ákvörðun eða málsmeðferð á landsvæði þess sem veldur brottfalli réttar til fullnustu samkvæmt fyrri málsgrein.

c) Ýmis ákvæði.

13. gr.

1. Samningsríki skal veita heimild til gegnumflutnings manns, sem hafður er í haldi, um landsvæði sitt, er flytja skal hann til þriðja samningsríkis vegna framkvæmdar samnings þessa og ríkið þar sem maðurinn er í haldi, óskar þess. Gegnumflutningsríkið getur óskað að því verði látið í té

3. Either State may exercise the right of amnesty or pardon.

Article 11

1. When the sentencing State has requested enforcement it may no longer itself begin the enforcement of a sanction which is the subject of that request. The sentencing State may, however, begin enforcement of a sanction involving deprivation of liberty when the sentenced person is already detained on the territory of that State at the moment of the presentation of the request.

2. The right of enforcement shall revert to the requesting State:

(a) if it withdraws its request before the requested State has informed it of an intention to take action on the request;

(b) if the requested State notifies a refusal to take action on the request;

(c) if the requested State expressly relinquishes its right of enforcement. Such relinquishment shall only be possible if both the States concerned agree or if enforcement is no longer possible in the requested State. In the latter case, a relinquishment demanded by the requesting State shall be compulsory.

Article 12

1. The competent authorities of the requested State shall discontinue enforcement as soon as they have knowledge of any pardon, amnesty or application for review of sentence or any other decision by reason of which the sanction ceases to be enforceable. The same shall apply to the enforcement of a fine when the person sentenced has paid it to the competent authority in the requesting State.

2. The requesting State shall without delay inform the requested State of any decision or procedural measure taken on its territory that causes the right of enforcement to lapse in accordance with the preceding paragraph.

(c) Miscellaneous provisions

Article 13

1. The transit through the territory of a Contracting State of a detained person who is to be transferred to a third Contracting State in application of this Convention, shall be granted at the request of the State in which the person is detained. The State of transit may require to be

sérhvert skjal, sem málið varðar, áður en ákvörðun er tekin um beiðnina. Sá sem fluttur er skal vera áfram í gæslu á landsvæði gegnumflutningsríksins nema ríki það, sem hann er fluttur frá, óski þess að hann verði látinn laus.

2. Með þeirri undantekningu að beðið sé um gegnumflutning skv. 34. gr. getur samningsríki hafnað gegnumflutningi:

a) af einhverri þeirra ástæðna er greinir í b- eða c-lið 6. gr.,

b) vegna þess að sá maður, sem í hlut á, er ríkisborgari þess.

3. Ef flogið er gilda eftirfarandi ákvæði:

a) þegar ekki er áætlað að lenda getur ríkið, sem maðurinn er fluttur frá, tilkynnt ríkinu, sem landsvæði það tilheyrir er fljúga á yfir, að viðkomandi maður sé fluttur vegna framkvæmdar samnings þessa. Þurfi óvænt að lenda skal slík tilkynning hafa sama gildi og beiðni um handtöku og gæslu svo sem gert er ráð fyrir í 2. mgr. 32. gr. og skal formleg beiðni um gegnumflutning borin fram,

b) þegar lending er ráðgerð skal formleg beiðni um gegnumflutning borin fram.

14. gr.

Samningsríki skulu ekki krefja hvert annað um endurgreiðslu neins kostnaðar vegna framkvæmdar samnings þessa.

2. KAFLI
Beiðni um fullnustu.

15. gr.

1. Allar beiðnir, sem tilgreindar eru í samningi þessum, skulu vera skriflegar. Þær, svo og öll nauðsynleg erindi vegna framkvæmdar samnings þessa, skal dómsmálaráðuneyti þess ríkis, sem biður um fullnustu, senda til dómsmálaráðuneytis þess ríkis sem beðið er um fullnustu, eða, ef samningsríki verða ásátt um það, beint frá yfirvöldum þess ríkis, sem biður um fullnustu, til yfirvalda þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, og skal þeim svarað sömu boðleið.

2. Ef um áríðandi mál er að ræða má senda beiðnir og erindi fyrir milligöngu Alþjóðalögreglunnar (INTERPOL).

3. Samningsríki getur í yfirlýsingu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins tilkynnt að það ætli að beita öðrum reglum um erindi þau sem fjallað er um í 1. mgr. þessarar greinar.

supplied with any appropriate document before taking a decision on the request. The person being transferred shall remain in custody in the territory of the State of transit, unless the State from which he is being transferred requests his release.

2. Except in cases where the transfer is requested under Article 34 any Contracting State may refuse transit:

(a) on one of the grounds mentioned in Article 6 (b) and (c);

(b) on the ground that the person concerned is one of its own nationals.

3. If air transport is used, the following provisions shall apply:

(a) when it is not intended to land, the State from which the person is to be transferred may notify the State over whose territory the flight is to be made that the person concerned is being transferred in application of this Convention. In the case of an unscheduled landing such notification shall have the effect of a request for provisional arrest as provided for in Article 32, paragraph 2, and a formal request for transit shall be made;

(b) where it is intended to land, a formal request for transit shall be made.

Article 14

Contracting States shall not claim from each other the refund of any expenses resulting from the application of this Convention.

SECTION 2
Requests for enforcement

Article 15

1. All requests specified in this Convention shall be made in writing. They, and all communications necessary for the application of this Convention, shall be sent either by the Ministry of Justice of the requesting State to the Ministry of Justice of the requested State or, if the Contracting State so agree, direct by the authorities of the requesting State to those of the requested State; they shall be returned by the same channel.

2. In urgent cases, requests and communications may be sent through the International Criminal Police Organization (INTERPOL).

3. Any Contracting State may, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, give notice of its intention to adopt other rules in regard to the communications referred to in paragraph 1 of this Article.

16. gr.

Beiðni um fullnustu skal fylgja frumrit eða staðfest afrit þeirrar ákvörðunar, sem óskað er fullnustu á, og öll önnur nauðsynleg skjöl. Frumrit eða staðfest afrit af öllum gögnum refsimálsins, eða hluta þeirra, skulu send því ríki, sem beðið er um fullnustu, ef það óskar þess. Þar til bært yfirvald þess ríkis, sem biður um fullnustu, skal staðfesta að viðurlögin séu fullnustuhæf.

Article 16

The request for enforcement shall be accompanied by the original, or a certified copy, of the decision whose enforcement is requested and all other necessary documents. The original, or a certified copy, of all or part of the criminal file shall be sent to the requested State, if it so requires. The competent authority of the requesting State shall certify the sanction enforceable.

17. gr.

Ef ríkið, sem beðið er um fullnustu, telur upplýsingar þær sem ríkið, er biður um fullnustu, hefur veitt, ekki nægja til að það geti farið að ákvæðum samnings þessa skal það óska eftir þeim viðbótarupplýsingum sem nauðsynlegar eru. Það getur tilgreint dagsetningu til viðtöku slíkra upplýsinga.

Article 17

If the requested State considers that the information supplied by the requesting State is not adequate to enable it to apply this Convention, it shall ask for the necessary additional information. It may prescribe a date for the receipt of such information.

18. gr.

1. Yfirvöld þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, skulu þegar tilkynna yfirvöldum þess ríkis, sem biður um fullnustu, um ráðstafanir sem gerðar eru vegna beiðninnar.

2. Yfirvöld þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, skulu, þegar við á, senda yfirvöldum þess ríkis, sem biður um fullnustu, skjal er staðfestir að viðurlögunum hafi verið fullnægt.

Article 18

1. The authorities of the requested State shall promptly inform those of the requesting State of the action taken on the request for enforcement.

2. The authorities of the requested State shall, where appropriate, transmit to those of the requesting State a document certifying that the sanction has been enforced.

19. gr.

1. Ekki skal krafist þýðingar á beiðni og fylgiskjölum, sbr. þó 2. mgr. þessarar greinar.

2. Samningsríki getur við undirritun, eða þegar það afhendir skjal sitt um fullgildingu, viðurkenningu- eða aðild, með yfirlýsingu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins, áskilið sér rétt til að fara fram á að beiðnum og fylgiskjölum þeirra fylgi þýðing á tungumál sitt, eitthvert hinna opinberu tungumála Evrópuráðsins eða á eitt þessara tungumála sem það tilgreinir. Önnur samningsríki geta krafist gagnkvæmni.

3. Grein þessi skal ekki hafa áhrif á nein ákvæði varðandi þýðingar á beiðnum og fylgiskjölum þeirra sem kveðið kann að vera á um í samningi eða samkomulagi, sem nú er í gildi eða gert kann að verða, milli tveggja eða fleiri samningsríkja.

Article 19

1. Subject to paragraph 2 of this Article, no translation of requests or of supporting documents shall be required.

2. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, reserve the right to require that requests and supporting documents be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the Council of Europe or into such one of those languages as it shall indicate. The other Contracting States may claim reciprocity.

3. This Article shall be without prejudice to any provisions concerning translation of requests and supporting documents that may be contained in agreements or arrangements now in force or that may be concluded between two or more Contracting States.

20. gr.

Sönnunargögn og skjöl, sem send eru vegna framkvæmdar samnings þessa, þarf ekki að staðfesta.

Article 20

Evidence and documents transmitted in application of this Convention need not be authenticated.

3. KAFLI
Útivistardómar og „ordonnances pénales".

21. gr.

1. Þegar ekki er öðruvísi kveðið á um í samningi þessum skal fullnusta útivistardóma og „ordonnances pénales" vera háð sömu reglum og fullnusta annarra dóma.

2. Útivistardómur merkir í samningi þessum, með þeirri undantekningu sem greinir í 3. mgr., hvern þann dóm sem kveðinn er upp í samningsríki að aflokinni meðferð samkvæmt sakamálaréttarfari þar sem dómþoli hefur ekki sjálfur mætt fyrir dómi.

3. Án þess að það hafi áhrif á ákvæði í 2. mgr. 25. gr., 2. mgr. 26. gr. og 29. gr. skal telja til dóma sem upp eru kveðnir eftir að sakborningur hefur mætt fyrir dómi:

a) sérhvern útivistardóm og „ordonnance pénale" sem staðfest hafa verið eða kveðin upp í dómsríkinu eftir að dómþoli hefur krafist endurupptöku,

b) sérhvern útivistardóm kveðinn upp af áfrýjunardómstól enda hafi dómþoli áfrýjað dómi hins lægra dómstigs.

22. gr.

Útivistardómar og „ordonnance pénale", sem ekki hefur enn verið áfrýjað eða krafist endurupptöku á, má þegar eftir uppkvaðningu senda til tilkynningar og hugsanlegrar fullnustu til ríkis sem beiðni er beint til.

23. gr.

1. Ef ríkið, sem beðið er um fullnustu, telur unnt að gera ráðstafanir samkvæmt beiðni um fullnustu útivistardóms eða „ordonnance pénale" skal það hlutast til um að dómþola verði sjálfum tilkynnt um úrlausn málsins í því ríki sem biður um fullnustu.

2. Í tilkynningunni til hins dæmda skal einnig veita upplýsingar um:

a) að beiðni um fullnustu hafi verið lögð fram samkvæmt samningi þessum,

b) að eina úrræði hins dæmda sé að krefjast endurupptöku skv. 24. gr. samnings þessa,

c) að kröfu um endurupptöku skuli bera fram við þau yfirvöld sem tilgreind eru, að það sé háð 24. gr. samnings þessa hvort krafa um endurupptöku sé tekin til meðferðar og að dómþoli geti æskt þess að yfirvöld dómsríkisins fari með málið,

SECTION 3
Judgments rendered in absentia and "ordonnances pénales"

Article 21

1. Unless otherwise provided in this Convention, enforcement of judgments rendered in absentia and of "ordonnances pénales" shall be subject to the same rules as enforcement of other judgments.

2. Except as provided in paragraph 3, a judgment in absentia for the purposes of this Convention means any judgment rendered by a court in a Contracting State after criminal proceedings at the hearing of which the sentenced person was not personally present.

3. Without prejudice to Articles 25, paragraph 2, 26, paragraph 2 and 29, the following shall be considered as judgments rendered after a hearing of the accused:

(a) any judgment in absentia and any "ordonnances pénales" which have been confirmed or pronounced in the sentencing State after opposition by the person sentenced;

(b) any judgment rendered in absentia on appeal, provided that the appeal from the judgment of the court of first instance was lodged by the person sentenced.

Article 22

Any judgments rendered in absentia and any "ordonnances pénales" which have not yet been the subject of appeal or opposition may, as soon as they have been rendered, be transmitted to the requested State for the purpose of notification and with a view to enforcement.

Article 23

1. If the requested State sees fit to take action on the request to enforce a judgment rendered in absentia or an "ordonnance pénale", it shall cause the person sentenced to be personally notified of the decision rendered in the requesting State.

2. In the notification to the person sentenced information shall also be given:

(a) that a request for enforcement has been presented in accordance with this Convention;

(b) that the only remedy available is an opposition as provided for in Article 24 of this Convention;

(c) that the opposition must be lodged with such authority as may be specified; that for the purposes of its admissibility the opposition is subject to the provisions of Article 24 of this Convention; and that the person sentenced may ask to be heard by the authorities of the sentencing State;

d) að verði ekki krafist endurupptöku innan tilgreinds frests muni, að öllu leyti hvað samning þennan varðar, verða litið svo á sem dómurinn hafi verið kveðinn upp eftir að dómþoli hafi mætt fyrir dómi.

3. Afrit tilkynningarinnar skal þegar sent yfirvaldi því sem bað um fullnustu.

24. gr.

1. Er tilkynning um úrlausn máls hefur verið birt í samræmi við 23. gr. á dómþoli einungis kost á að krefjast endurupptöku. Slík krafa skal eftir vali hins dæmda annaðhvort tekin til meðferðar hjá þar til bærum dómstól í ríkinu, sem biður um fullnustu, eða ríkinu sem beðið er um fullnustu. Ef dómþoli velur ekki skal þar til bær dómstóll í ríkinu, sem beðið er um fullnustu, taka kröfuna til meðferðar.

2. Er svo stendur á sem í fyrri málsgrein segir er krafa um endurupptöku tæk til meðferðar ef hún er borin fram við þar til bær yfirvöld þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, innan 30 daga frá birtingardegi tilkynningarinnar. Frestur þessi skal reiknaður í samræmi við viðeigandi lagareglur þess ríkis sem beðið er um fullnustu. Þar til bært yfirvald þess ríkis skal þegar tilkynna þetta yfirvaldi því sem bað um fullnustu.

25. gr.

1. Ef krafan um endurupptöku er tekin til meðferðar í ríkinu, sem biður um fullnustu, skal dómþoli kvaddur til að mæta þar við hina nýju dómsmeðferð málsins. Tilkynningu um að mæta skal birta honum sjálfum eigi síðar en 21 degi fyrir hina nýju dómsmeðferð. Frest þennan má stytta með samþykki hins dæmda. Hin nýja meðferð málsins skal fara fram fyrir þar til bærum dómstól í ríkinu, sem biður um fullnustu, og í samræmi við réttarfarsreglur þess ríkis.

2. Nú mætir dómþoli ekki sjálfur né fyrirsvarsmaður hans samkvæmt lögum þess ríkis, sem biður um fullnustu, og skal dómstóllinn þá hafna að taka kröfuna um endurupptöku til meðferðar og skal tilkynna þá ákvörðun þar til bæru yfirvaldi þess ríkis sem beðið er um fullnustu. Hið sama gildir ef dómstóllinn lýsir því yfir að málið verði ekki endurupptekið. Í báðum tilvikum skal að öllu leyti litið svo á, hvað samning þennan varðar, að útivistardómi eða „ordonnance pénale" hafi verið lokið eftir að hinn ákærði hafi komið fyrir dóm.

(d) that, if no opposition is lodged within the prescribed period, the judgment will, for the entire purposes of this Convention, be considered as having been rendered after a hearing of the accused.

3. A copy of the notification shall be sent promptly to the authority which requested enforcement.

Article 24

1. After notice of the decision has been served in accordance with Article 23, the only remedy available to the person sentenced shall be an opposition. Such opposition shall be examined, as the person sentenced chooses, either by the competent court in the requesting State or by that in the requested State. If the person sentenced expresses no choice, the opposition shall be examined by the competent court in the requested State.

2. In the cases specified in the preceding paragraph, the opposition shall be admissible if it is lodged with the competent authority of the requested State within a period of 30 days from the date on which the notice was served. This period shall be reckoned in accordance with the relevant rules of the law of the requested State. The competent authority of that State shall promptly notify the authority which made the request for enforcement.

Article 25

1. If the opposition is examined in the requesting State, the person sentenced shall be summoned to appear in that State at the new hearing of the case. Notice to appear shall be personally served not less than 21 days before the new hearing. This period may be reduced with the consent of the person sentenced. The new hearing shall be held before the court which is competent in the requesting State and in accordance with the procedure of that State.

2. If the person sentenced fails to appear personally or is not represented in accordance with the law of the requesting State, the court shall declare the opposition null and void and its decision shall be communicated to the competent authority of the requested State. The same procedure shall be followed if the court declares the opposition inadmissible. In both cases, the judgment rendered in absentia or the "ordonnance pénale" shall, for the entire purposes of this Convention, be considered as having been rendered after a hearing of the accused.

3. Ef dómþoli mætir sjálfur eða fyrirsvarsmaður hans samkvæmt lögum þess ríkis, sem biður um fullnustu, og málið er endurupptekið skal beiðnin um fullnustu talin ógild.

26. gr.

1. Ef krafan um endurupptöku er tekin til meðferðar í ríkinu, sem beðið er um fullnustu, skal dómþoli kvaddur til að mæta þar við hina nýju dómsmeðferð málsins. Tilkynningu um að mæta skal birta honum sjálfum eigi síðar en 21 degi fyrir hina nýju dómsmeðferð. Frest þennan má stytta með samþykki hins dæmda. Hin nýja meðferð málsins skal fara fram fyrir þar til bærum dómstóli í ríkinu, sem beðið er um fullnustu, og í samræmi við réttarfarsreglur þess ríkis.

2. Nú mætir dómþoli ekki sjálfur né fyrirsvarsmaður hans samkvæmt lögum þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, og skal dómstóllinn þá hafna að taka kröfuna um endurupptöku til meðferðar. Fari svo, og ef dómstóllinn lýsir því yfir að málið verði ekki endurupptekið, skal að öllu leyti litið svo á, hvað samning þennan varðar, að útivistardómi eða „ordonnance pénale" hafi verið lokið eftir að hinn ákærði hafi komið fyrir dóm.

3. Ef dómþoli mætir sjálfur eða fyrirsvarsmaður hans samkvæmt lögum þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, og málið er endurupptekið skal farið með málið eins og verknaðurinn hefði verið framinn í því ríki. Það að mál sé fyrnt skal þó aldrei tekið til meðferðar. Skal litið svo á sem dómur sá, sem kveðinn var upp í því ríki sem biður um fullnustu, sé ógildur.

4. Allar ráðstafanir dómsríkisins vegna málsmeðferðar eða rannsóknar, samkvæmt lögum þess og reglum, skulu hafa sama gildi í ríkinu, sem beðið er um fullnustu, eins og yfirvöld þess ríkis hefðu framkvæmt þær, að því tilskildu að slíkar ráðstafanir hafi ekki frekari sönnunargildi þar en í því ríki sem biður um fullnustu.

27. gr.

Sá sem sætt hefur útivistardómi eða „ordonnance pénale" skal eiga rétt á lögfræðiaðstoð til að bera fram beiðni um endurupptöku og vegna eftirfarandi málsmeðferðar í þeim málum og með þeim skilyrðum sem lög kveða á um í ríkinu, sem beðið er um fullnustu, eða ríkinu sem biður um fullnustu, ef við á.

3. If the person sentenced appears personally or is represented in accordance with the law of the requesting State and if the opposition is declared admissible, the request for enforcement shall be considered as null and void.

Article 26

1. If the opposition is examined in the requested State the person sentenced shall be summoned to appear in that State at the new hearing of the case. Notice to appear shall be personally served not less than 21 days before the new hearing. This period may be reduced with the consent of the person sentenced. The new hearing shall be held before the court which is competent in the requested State and in accordance with the procedure of that State.

2. If the person sentenced fails to appear personally or is not represented in accordance with the law of the requested State, the court shall declare the opposition null and void. In that event, and if the court declares the opposition inadmissible, the judgment rendered in absentia or the "ordonnance pénale" shall, for the entire purposes of this Convention, be considered as having been rendered after a hearing of the accused.

3. If the person sentenced appears personally or is represented in accordance with the law of the requested State, and if the opposition is admissible, the act shall be tried as if it had been committed in that State. Preclusion of proceedings by reason of lapse of time shall, however, in no circumstances be examined. The judgment rendered in the requesting State shall be considered null and void.

4. Any step with a view to proceedings or a preliminary enquiry, taken in the sentencing State in accordance with its law and regulations, shall have the same validity in the requested State as if it had been taken by the authorities of that State, providing that assimilation does not give such steps a greater evidential weight than they have in the requesting State.

Article 27

For the purpose of lodging an opposition and for the purpose of the subsequent proceedings, the person sentenced in absentia or by an "ordonnance pénale" shall be entitled to legal assistance in the cases and on the conditions prescribed by the law of the requested State and, where appropriate, of the requesting State.

28. gr.

Um dómsákvarðanir skv. 3. mgr. 26. gr. og fullnustu þeirra skal eingöngu fara samkvæmt lögum þess ríkis sem beðið er um fullnustu.

29. gr.

Nú ber sá, sem sætt hefur útivistardómi eða „ordonnance pénale", ekki fram beiðni um endurupptöku og skal þá að öllu leyti, hvað varðar samning þennan, litið svo á sem máli hafi verið lokið eftir að hinn ákærði hafi komið fyrir dóm.

30. gr.

Lög hvers ríkis skulu gilda um áhrif þess að dómþoli vegna aðstæðna, sem hann fékk ekki við ráðið, virðir ekki þá tímafresti sem fram koma í 24., 25. eða 26. gr. eða mætir ekki sjálfur fyrir dómi við hina nýju málsmeðferð sem ákveðin er.

4. KAFLI

Bráðabirgðaráðstafanir.

31. gr.

Ef dómþoli er staddur í ríkinu, sem biður um fullnustu, eftir að því hefur borist tilkynning um að beiðni þess um fullnustu refsiákvörðunar, sem hefur í för sem sér frjálsræðissviptingu, hafi verið samþykkt má það ríki handtaka hann vegna væntanlegs flutnings skv. 43. gr. ef það telur það nauðsynlegt til að tryggja fullnustu.

32. gr.

1. Þegar ríki hefur beðið um fullnustu má það ríki, sem beðið er um fullnustu, handtaka hinn dæmda:

a) ef afbrotið réttlætir gæsluvarðhald samkvæmt lögum þess ríkis sem beðið er um fullnustu, og

b) ef hætta er á stroki, eða spjöllum sakargagna þegar um útivistardóm er að ræða.

2. Þegar ríki tilkynnir að það hyggist biðja um fullnustu má það ríki, sem beiðni mun verða beint til, að beiðni þess ríkis, sem hyggst biðja um fullnustu, handtaka hinn dæmda ef skilyrðum a- og b-liða fyrri málsgreinar er fullnægt. Í handtökubeiðni skal greina afbrot það sem dæmt var fyrir, hvenær og hvar það var framið og eins nákvæma lýsingu á dómþola og unnt er. Þar skal einnig lýsa stuttlega þeim málsatvikum sem dómur byggist á.

Article 28

Any judicial decisions given in pursuance of Article 26, paragraph 3, and enforcement thereof, shall be governed solely by the law of the requested State.

Article 29

If the person sentenced in absentia or by an "ordonnance pénale" lodges no opposition, the decision shall, for the entire purposes of this Convention, be considered as having been rendered after the hearing of the accused.

Article 30

National legislations shall be applicable in the matter of reinstatement if the sentenced person, for reasons beyond his control, failed to observe the time-limits laid down in Articles 24, 25 and 26 or to appear personally at the hearing fixed for the new examination of the case.

SECTION 4

Provisional measures

Article 31

If the sentenced person is present in the requesting State after notification of the acceptance of its request for enforcement of a sentence involving deprivation of liberty is received, that State may, if it deems it necessary in order to ensure enforcement, arrest him with a view to his transfer under the provisions of Article 43.

Article 32

1. When the requesting State has requested enforcement, the requested State may arrest the person sentenced:

(a) if, under the law of the requested State, the offence is one which justifies remand in custody, and

(b) if there is a danger of abscondence or, in case of a judgment rendered in absentia, a danger of secretion of evidence.

2. When the requesting State announces its intention to request enforcement, the requested State may, on application by the requesting State, arrest the person sentenced, provided that requirements under (a) and (b) of the preceding paragraph are satisfied. The said application shall state the offence which led to the judgment and the time and place of its perpetration, and contain as accurate a description as possible of the person sentenced. It shall also contain a brief statement of the facts on which the judgment is based.

33. gr.

1. Dómþoli skal hafður í haldi samkvæmt lögum þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, og lög þess ríkis gilda einnig um skilyrði þess að leysa megi hann úr haldi.

2. Í öllum tilvikum skal leysa þann sem hafður er í haldi:

a) þegar jafnlangur tími er liðinn og dómur um frjálsræðissviptingu kvað á um,

b) hafi hann verið handtekinn skv. 2. mgr. 32. gr. og ríkinu, sem átti að biðja um fullnustu, hefur ekki borist beiðni ásamt skjölum þeim sem tilgreind eru í 16. gr. innan 18 daga frá handtökudegi.

34. gr.

1. Maður sem hafður er í haldi skv. 32. gr. í ríkinu, sem beðið er um fullnustu, og er skv. 25. gr. kvaddur til að mæta fyrir þar til bærum dómstóli í ríkinu, sem biður um fullnustu, vegna beiðni um endurupptöku, sem hann hefur borið fram, skal í því skyni fluttur til landsvæðis þess ríkis sem biður um fullnustu.

2. Að afloknum flutningi skal viðkomandi maður ekki hafður í haldi í ríkinu, sem biður um fullnustu, ef fullnægt er skilyrði a-liðar 2. mgr. 33. gr. eða ef ríkið, sem biður um fullnustu, óskar ekki fullnustu annarrar refisákvörðunar. Hafi hann ekki verið leystur úr haldi skal hann þegar fluttur aftur til þess ríkis sem beðið er um fullnustu.

35. gr.

1. Ekki skal höfða mál gegn manni sem vegna beiðni um endurupptöku, er hann hefur borið fram, er kvaddur til að mæta fyrir þar til bærum dómstól í ríkinu sem biður um fullnustu, né dæma hann eða hafa hann í haldi til að koma fram refsiákvörðun eða úrskurði um öryggisgæslu eða skerða frelsi hans af nokkrum öðrum ástæðum vegna verknaðar eða afbrots sem framið var áður en hann yfirgaf landsvæði þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, og ekki var tilgreint í kvaðningunni, nema hann samþykki það skriflega með ótvíræðum hætti. Ef svo stendur á sem í 1. mgr. 34. gr. segir skal senda því ríki, sem hann var fluttur frá, afrit af samþykkisyfirlýsingunni.

2. Réttaráhrif þau, sem fjallað er um í fyrri málsgein, skulu falla niður ef sá sem kvaddur hefur verið til að mæta hefur ekki yfirgefið landsvæði þess ríkis, sem biður um fullnustu, innan 15 daga eftir að ákvörðun er tekin í máli að aflokinni málsmeðferð fyrir dómi er honum var stefnt til að mæta við eða ef hann hverfur aftur til þess landsvæðis eftir að hafa yfirgefið það án þess að hann hafi verið kvaddur til að mæta að nýju.

Article 33

1. The person sentenced shall be held in custody in accordance with the law of the requested State; the law of that State shall also determine the conditions on which he may be released.

2. The person in custody shall in any event be released:

(a) after a period equal to the period of deprivation of liberty imposed in the judgment;

(b) if he was arrested in pursuance of Article 32, paragraph 2, and the requested State did not receive, within 18 days from the date of the arrest, the request together with the documents specified in Article 16.

Article 34

1. A person held in custody in the requested State in pursuance of Article 32 who is summoned to appear before the competent court in the requesting State in accordance with Article 25 as a result of the opposition he has lodged, shall be transferred for that purpose to the territory of the requesting State.

2. After transfer, the said person shall not be kept in custody by the requesting State if the condition set out in Article 33, paragraph 2 (a), is met or if the requesting State does not request enforcement of a further sentence. The person shall be promptly returned to the requested State unless he has been released.

Article 35

1. A person summoned before the competent court of the requesting State as a result of the opposition he has lodged shall not be proceeded against, sentenced or detained with a view to the carrying out of a sentence or detention order nor shall he for any other reason be restricted in his personal freedom for any act or offence which took place prior to his departure from the territory of the requested State and which is not specified in the summons unless he expressly consents in writing. In the case referred to in Article 34, paragraph 1, a copy of the statement of consent shall be sent to the State from which he has been transferred.

2. The effects provided for in the preceding paragraph shall cease when the person summoned, having had the opportunity to do so, has not left the territory of the requesting State during 15 days after the date of the decision following the hearing for which he was summoned to appear or if he returns to that territory after leaving it without being summoned anew.

36. gr.

1. Ef ríkið, sem biður um fullnustu, hefur óskað þess að eignaupptaka fari fram má ríkið, sem beðið er um fullnustu, leggja hald á umrædda eign ef lög þess heimila haldlagningu í sambærilegum tilvikum.

2. Hadlagning skal fara fram samkvæmt lögum þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, og skulu þau lög einnig gilda um skilyrði þess að haldlagningu sé aflétt.

Article 36

1. If the requesting State has requested enforcement of a confiscation of property, the requested State may provisionally seize the property in question, on condition that its own law provides for seizure in respect of similar facts.

2. Seizure shall be carried out in accordance with the law of the requested State which shall also determine the conditions on which the seizure may be lifted.

5. KAFLI

Fullnusta viðurlaga.

a) Almenn ákvæði.

37. gr.

Viðurlögum, sem ákvörðuð eru í ríkinu sem biður um fullnustu, skal ekki fullnægja í ríkinu, sem beðið er um fullnustu, nema samkvæmt ákvörðun dómstóls þess ríkis. Samningsríki getur þó falið öðrum yfirvöldum að taka slíkar ákvarðanir ef viðurlög þau sem fullnægja skal eru aðeins sekt eða upptaka eigna og ef heimilt er að bera þessar ákvarðanir undir dómstól.

SECTION 5

Enforcement of sanctions

(a) General clauses

Article 37

A sanction imposed in the requesting State shall not be enforced in the requested State except by a decision of the court of the requested State. Each Contracting State may, however, empower other authorities to take such decisions if the sanction to be enforced is only a fine or a confiscation and if these decisions are susceptible of appeal to a court.

38. gr.

Mál skal leggja fyrir dómstól eða þar til bært yfirvald skv. 37. gr. ef ríkið, sem beðið er um fullnustu, telur unnt að gera ráðstafanir vegna beiðni um fullnustu.

Article 38

The case shall be brought before the court or the authority empowered under Article 37 if the requested State sees fit to take action on the request for enforcement.

39. gr.

1. Áður en dómstóll tekur ákvörðun um beiðni um fullnustu skal dómþola veitt tækifæri til að láta í ljós álit sitt. Samkvæmt beiðni skal hann yfirheyrður fyrir dómstólnum annaðhvort með hjálp réttarbeiðna eða persónulega. Fari hann gagngert fram á það ber að yfirheyra hann persónulega.

2. Þrátt fyrir að dómþoli hafi farið fram á að vera yfirheyrður persónulega getur dómstóllinn ákveðið að fallist verði á beiðni um fullnustu, að dómþola fjarstöddum, ef hann er hafður í haldi í því ríki sem biður um fullnustu. Er svo stendur á skal fresta ákvörðun um breytingu viðurlaga skv. 44. gr. þar til dómþoli hefur verið fluttur til þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, og gefinn kostur á að koma fyrir dómstólinn.

Article 39

1. Before a court takes a decision upon a request for enforcement the sentenced person shall be given the opportunity to state his views. Upon application he shall be heard by the court either by letters rogatory or in person. A hearing in person must be granted following his express request to that effect.

2. The court may, however, decide on the acceptance of the request for enforcement in the absence of a sentenced person requesting a personal hearing if he is in custody in the requesting State. In these circumstances any decision as to the substitution of the sanction under Article 44 shall be adjourned until, following his transfer to the requested State, the sentenced person has been given the opportunity to appear before the court.

40. gr.

1. Dómstóllinn sem hefur málið til meðferðar eða þar til bært yfirvald skv. 37. gr., í málum sem tilgreind eru í þeirri grein, skal ganga úr skugga um:

Article 40

1. The court, or in the cases referred to in Article 37, the authority empowered under the same Article, which is dealing with the case shall satisfy itself:

a) að viðurlögin, sem óskað er fullnustu á, hafi verið ákvörðuð í evrópskum refsidómi,

b) að skilyrðum 4. gr. sé fullnægt,

c) að ekki standi svo á sem í a-lið 6. gr. segir eða að slíkt skuli ekki koma í veg fyrir fullnustu,

d) að 7. gr. komi ekki í veg fyrir fullnustu,

e) að skilyrðum 3. kafla þessa hluta sé fullnægt ef um er að ræða útivistardóm eða „ordonnance pénale".

2. Samningsríki getur falið dómstólnum eða þar til bæru yfirvaldi skv. 37. gr. að kanna önnur skilyrði fullnustu samkvæmt samningi þessum.

41. gr.

Ákvarðanir sem dómstóll hefur tekið samkvæmt þessum kafla varðandi fullnustu sem beðið hefur verið um, og ákvarðanir sem teknar hafa verið eftir málskot ákvörðunar yfirvalds þess, sem um getur í 37. gr., skulu vera áfrýjanlegar.

42. gr.

Ríkið, sem beðið er um fullnustu, skal hlíta niðurstöðum um málavöxtu eins og þær koma fram í ákvörðuninni eða á er byggt í henni.

b) Ákvæði sem sérstaklega varða fullnustu viðurlaga sem fela í sér frjálsræðissviptingu.

43. gr.

Sé dómþoli hafður í haldi í ríkinu, sem biður um fullnustu, skal hann, nema lög þess mæli fyrir um annað, fluttur til þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, jafnskjótt og ríkinu, sem biður um fullnustu, hefur verið tilkynnt um að beiðni um fullnustu hafi verið samþykkt.

44. gr.

1. Nú er beiðnin um fullnustu samþykkt og skal dómstóllinn þá, í stað viðurlaga sem fela í sér frjálsræðissviptingu og dæmd voru í því ríki sem biður um fullnustu, ákvarða þau viðurlög sem sama afbrot varðar samkvæmt hans eigin lögum. Þessi viðurlög mega, með þeim takmörkunum sem greinir í 2. mgr., vera að eðli og tímalengd önnur en þau sem ákvörðuð voru í ríkinu sem biður um fullnustu. Ef síðarnefndu viðurlögin eru vægari en þau lágmarksviðurlög sem ákvarða má í því ríki, sem beðið er um fullnustu, skal dómstóllinn ekki vera bundinn af því lágmarki heldur ákvarða viðurlög sem hliðstæð eru þeim viðurlögum sem ákvörðuð voru í því ríki sem biður um fullnustu.

(a) that the sanction whose enforcement is requested was imposed in a European criminal judgment;

(b) that the requirements of Article 4 are met;

(c) that the condition laid down in Article 6 (a) is not fulfilled or should not preclude enforcement;

(d) that enforcement is not precluded by Article 7;

(e) that, in case of a judgment rendered in absentia or an "ordonnance pénale" the requirements of Section 3 of this Part are met.

2. Each Contracting State may entrust to the court or the authority empowered under Article 37 the examination of other conditions of enforcement provided for in this Convention.

Article 41

The judicial decisions taken in pursuance of the present section with respect to the requested enforcement and those taken on appeal from decisions by the administrative authority referred to in Article 37, shall be appealable.

Article 42

The requested State shall be bound by the findings as to the facts insofar as they are stated in the decision or insofar as it is impliedly based on them.

(b) Clauses relating specifically to enforcement of sanctions involving deprivation of liberty

Article 43

When the sentenced person is detained in the requesting State he shall, unless the law of that State otherwise provides, be transferred to the requested State as soon as the requesting State has been notified of the acceptance of the request for enforcement.

Article 44

1. If the request for enforcement is accepted, the court shall substitute for the sanction involving deprivation of liberty imposed in the requesting State a sanction prescribed by its own law for the same offence. This sanction may, subject to the limitations laid down in paragraph 2, be of a nature or duration other than that imposed in the requesting State. If this latter sanction is less than the minimum which may be pronounced under the law of the requested State, the court shall not be bound by that minimum and shall impose a sanction corresponding to the sanction imposed in the requesting State.

2. Er viðurlög eru ákvörðuð skal dómstóllinn ekki gera stöðu hins dæmda verri en leiðir af ákvörðun sem tekin var í ríkinu sem biður um fullnustu.

3. Sá hluti viðurlaganna, sem ákvörðuð voru í ríkinu sem biður um fullnustu, sem dómþoli hefur sætt eftir að refsing var ákvörðuð, svo og allur sá tími sem dómþoli hefur verið hafður í haldi til bráðabirgða eftir þann tíma, skal að fullu koma til frádráttar. Hið sama skal gilda um allan þann tíma er dómþoli var í gæsluvarðhaldi í ríkinu, sem biður um fullnustu, áður en refsing hans var ákvörðuð, að svo miklu leyti sem lög þess ríkis mæla fyrir um það.

4. Samningsríki getur hvenær sem er afhent aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins yfirlýsingu sem veitir því samkvæmt samningi þessum rétt til að fullnægja viðurlögum, sem fela í sér frjálsræðissviptingu, sem eru sama eðlis og ákvörðuð hafa verið í ríkinu sem biður um fullnustu, enda þótt tímalengd þessara viðurlaga fari fram úr því hámarki sem landslög þess kveða á um varðandi sams konar viðurlög. Ákvæði þessu má þó aðeins beita í tilvikum þegar landslög þess ríkis heimila viðurlög vegna sama afbrots sem eru hið minnsta jöfn að tímalengd þeim viðurlögum sem voru ákvörðuð í ríkinu, sem biður um fullnustu, en eru í eðli sínu þyngri. Ef tímalengd og tilgangur viðurlaga þeirra, sem voru ákvörðuð samkvæmt þessari málsgrein, krefjast má fullnægja þeim í refsivistarstofnun sem ætluð er til fullnustu annars konar viðurlaga.

c) Ákvæði sem sérstaklega lúta að fullnustu sekta og upptöku eigna.

45. gr.

1. Nú er beiðni um fullnustu sektar eða upptöku fjárhæðar samþykkt og skal þá dómstóllinn eða þar til bært yfirvald skv. 37. gr. breyta fjárhæðinni í gjaldmiðil þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, miðað við gengi á þeim degi er ákvörðun er tekin. Skal þannig ákvarða fjárhæð sektarinnar eða upptökunnar sem þó skal ekki fara fram úr þeirri hámarksfjárhæð sem liggur við sama afbroti samkvæmt lögum þess ríkis, eða, sé slíkt hámark ekki tilgreint, fara fram úr þeirri hámarksfjárhæð sem venjulega er ákvörðuð vegna slíks afbrots í því ríki sem beðið er um fullnustu.

2. Þó getur dómstóllinn eða þar til bært yfirvald skv. 37. gr. viðhaldið sektarrefsingu eða eigna-

2. In determining the sanction, the court shall not aggravate the penal situation of the person sentenced as it results from the decision delivered in the requesting State.

3. Any part of the sanction imposed in the requesting State and any term of provisional custody, served by the person sentenced subsequent to the sentence shall be deducted in full. The same shall apply in respect of any period during which the person sentenced was remanded in custody in the requesting State before being sentenced insofar as the law of that State so requires.

4. Any Contracting State may, at any time, deposit with the Secretary General of the Council of Europe a declaration which confers on it in pursuance of the present Convention the right to enforce a sanction involving deprivation of liberty of the same nature as that imposed in the requesting State even if the duration of that sanction exceeds the maximum provided for by its national law for a sanction of the same nature. Nevertheless, this rule shall only be applied in cases where the national law of this State allows, in respect of the same offence, for the imposition of a sanction of at least the same duration as that imposed in the requesting State but which is of a more severe nature. The sanction imposed under this paragraph may, if its duration and purpose so require, be enforced in a penal establishment intended for the enforcement of sanctions of another nature.

(c) Clauses relating specifically to enforcement of fines and confiscations

Article 45

1. If the request for enforcement of a fine or confiscation of a sum of money is accepted, the court or the authority empowered under Article 37 shall convert the amount thereof into the currency of the requested State at the rate of exchange ruling at the time when the decision is taken. If shall thus fix the amount of the fine, or the sum to be confiscated, which shall nevertheless not exceed the maximum sum fixed by its own law for the same offence, or failing such a maximum, shall not exceed the maximum amount customarily imposed in the requested State in respect of a like offence.

2. However, the court or the authority empowered under Article 37 may maintain up to the

upptöku allt að þeirri fjárhæð sem ákvörðuð var í ríkinu, sem biður um fullnustu, þegar lög þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, mæla ekki fyrir um slík viðurlög vegna sama afbrots, en þau lög heimila ákvörðun þyngri viðurlaga. Hið sama gildir ef viðurlögin, sem ákvörðuð voru í ríkinu sem biður um fullnustu, fara fram úr hámarki því sem ákveðið er vegna sama afbrots í lögum þess ríkis sem beðið er um fullnustu, en þau lög heimila ákvörðun þyngri viðurlaga.

3. Ríkið, sem beðið er um fullnustu, skal virða allt hagræði sem ríkið, sem biður um fullnustu, hefur veitt varðandi greiðslutíma eða greiðslu með afborgunum.

46. gr.

1. Þegar beiðnin um fullnustu varðar upptöku tilgreinds hlutar má dómstóllinn eða þar til bært yfirvald skv. 37. gr. aðeins mæla fyrir um upptöku hlutarins að því leyti sem lög þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, heimila slíka eignaupptöku vegna sama afbrots.

2. Dómstóllinn eða þar til bært yfirvald skv. 37. gr. getur þó viðhaldið eignaupptöku, sem mælt var fyrir um í ríkinu sem biður um fullnustu, þótt ekki sé mælt fyrir um slík viðurlög vegna sama afbrots í lögum þess ríkis sem beðið er um fullnustu, en þau lög heimila ákvörðun þyngri viðurlaga.

47. gr.

1. Afrakstur sekta og eignaupptöku skal greiddur í ríkissjóð þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, að geymdum betri rétti þriðja aðila.

2. Eignir sem gerðar hafa verið upptækar og sérstakt gildi hafa má afhenda ríkinu, sem biður um fullnustu, ef það óskar þess.

48. gr.

Nú fæst sekt ekki greidd og getur þá dómstóll í ríkinu, sem beðið er um fullnustu, ákvarðað vararefsingu sem felur í sér frjálsræðissviptingu, ef lög beggja ríkja heimila það í slíkum tilvikum, nema ríkið, sem biður um fullnustu, hafi beinlínis takmarkað beiðni sína við innheimtu sektarinnar. Ef dómstóllinn ákveður vararefsingu, sem felur í sér frjálsræðissviptingu, gilda eftirfarandi reglur:

a) sé þegar kveðið á um vararefsingu í stað sektar, annaðhvort í dómnum sem upp var kveðinn í ríkinu, sem biður um fullnustu, eða beinlínis í lögum þess ríkis skal dómstóllinn í ríkinu, sem beðið er um fullnustu, ákvarða eðli og tímalengd slíkrar vararefsingar í samræmi við þær reglur sem lög þess kveða á um. Sé vararefsingin sem þegar er

amount imposed in the requesting State the sentence of a fine or of a confiscation when such a sanction is not provided for by the law of the requested State for the same offence, but this law allows for the imposition of more severe sanctions. The same shall apply if the sanction imposed in the requesting State exceeds the maximum laid down in the law of the requested State for thesame offence but this law allows for the imposition of more severe sanctions.

3. Any facility as to time of payment or payment by instalments, granted in the requesting State, shall be respected in the requested State.

Article 46

1. When the request for enforcement concerns the confiscation of a specific object, the court or the authority empowered under Article 37 may order the confiscation of that object only insofar as such confiscation is authorized by the law of the requested State for the same offence.

2. However, the court or the authority empowered under Article 37 may maintain the confiscation ordered in the requesting State when this sanction is not provided for in the law of the requested State for the same offence but this law allows for the imposition of more severe sanctions.

Article 47

1. The proceeds of fines and confiscations shall be paid into the public funds of the requested State without prejudice to any rights of third parties.

2. Property confiscated which is of special interest may be remitted to the requesting State if it so requires.

Article 48

If a fine cannot be exacted, a court of the requested State may impose an alternative sanction involving deprivation of liberty insofar as the laws of both States so provide in such cases unless the requesting State expressly limited its request to exacting of the fine alone. If the court decides to impose an alternative sanction involving deprivation of liberty, the following rules shall apply:

(a) If conversion of a fine into a sanction involving deprivation of liberty is already prescribed either in the sentence pronounced in the requesting State or directly in the law of that State, the court of the requested State shall determine the nature and length of such sanction in accordance with the rules laid down by its own law. If the

kveðið á um í ríkinu, sem biður um fullnustu, vægari en lágmark það sem ákvarða má samkvæmt lögum þess ríkis, sem beðið er um fullnustu, skal dómstóllinn ekki bundinn af því lágmarki, heldur skal ákvarða viðurlög sem samsvara þeim viðurlögum sem ákvörðuð voru í ríkinu sem biður um fullnustu. Er viðurlögin eru ákvörðuð skal dómstóllinn ekki gera stöðu hins dæmda verri en leiðir af ákvörðuninni sem tekin var í ríkinu sem biður um fullnustu,

b) í öllum öðrum tilvikum skal dómstóllinn í ríkinu, sem beðið er um fullnustu, breyta sektinni til samræmis við lög sín að teknu tilliti til þeirra takmarkana sem lög þess ríkis, sem biður um fullnustu, kveða á um.

sanction involving deprivation of liberty already prescribed in the requesting State is less than the minimum which may be imposed under the law of the requested State, the court shall not be bound by that minimum and shall impose a sanction corresponding to the sanction prescribed in the requesting State. In determining the sanction the court shall not aggravate the penal situation of the person sentenced as it results from the decision delivered in the requesting State.

(b) In all other cases the court of the requested State shall convert the fine in accordance with its own law, observing the limits prescribed by the law of the requesting State.

d) Ákvæði sem varða sérstaklega framkvæmd réttindasviptingar.

49. gr.

1. Þegar beðið er um að réttindasvipting verði framkvæmd má aðeins láta slíka réttindasviptingu, sem ákvörðuð hefur verið í ríkinu sem biður um fullnustu, ná fram að ganga í ríkinu, sem beðið er um fullnustu, ef lög síðarnefnda ríkisins heimila réttindasviptingu vegna afbrots þess sem um er að ræða.

2. Dómstóllinn, sem hefur málið til meðferðar, skal meta mikilvægi þess að réttindasvipting komi til framkvæmda á landsvæði síns ríkis.

50. gr.

1. Nú ákveður dómstóllinn að réttindasvipting skuli koma til framkvæmda og ákveður hann þá tímalengd hennar innan þeirra marka sem lög hans kveða á um en skal þó ekki fara fram úr þeim tímamörkum sem ákveðin voru í dómi þeim sem upp var kveðinn í ríkinu sem biður um fullnustu.

2. Dómstóllinn getur ákveðið að réttindasvipting skuli aðeins koma til framkvæmda hvað varðar sum þeirra réttinda sem ákveðið hefur verið að felld skuli niður, endanlega eða tímabundið.

51. gr.

11. gr. gildir ekki um réttindasviptingu.

52. gr.

Ríkinu, sem beðið er um fullnustu, er heimilt að veita dómþola að nýju réttindi þau sem hann hefur verið sviptur samkvæmt ákvörðun sem tekin er í samræmi við ákvæði þessa kafla.

(d) Clauses relating specifically to enforcement of disqualification

Article 49

1. Where a request for enforcement of a disqualification is made such disqualification imposed in the requesting State may be given effect in the requested State only if the law of the latter State allows for disqualification for the offence in question.

2. The court dealing with the case shall appraise the expediency of enforcing the disqualification in the territory of its own State.

Article 50

1. If the court orders enforcement of the disqualification it shall determine the duration thereof within the limits prescribed by its own law, but may not exceed the limits laid down in the sentence imposed in the requesting State.

2. The court may order the disqualification to be enforced in respect of some only of the rights whose loss or suspension has been pronounced.

Article 51

Article 11 shall not apply to disqualifications.

Article 52

The requested State shall have the right to restore to the person sentenced the rights of which he has been deprived in accordance with a decision taken in application of this section.

III. HLUTI
Alþjóðleg áhrif evrópskra refsidóma.

1. KAFLI
Ne bis in idem.

53. gr.

1. Mann, sem sætt hefur evrópskum refsidómi, má vegna sama verknaðar hvorki ákæra, dæma né láta sæta fullnustu viðurlaga í öðru samningsríki:

a) ef hann hefur verið sýknaður,
b) ef hann:
i. hefur þegar sætt fullnustu hinna dæmdu viðurlaga, eða ef fullnusta þeirra stendur yfir,
ii. hefur verið náðaður eða honum gefnar upp sakir að fullu eða að því leyti sem hinum dæmdu viðurlögum hefur ekki verið fullnægt,
iii. verður ekki lengur látinn sæta fullnustu hinna dæmdu viðurlaga vegna fyrningar,
c) ef sökunautur var fundinn sekur án þess að viðurlög væru ákvörðuð.

2. Þó þarf samningsríki ekki nema það hafi sjálft beðið um málsmeðferðina að hlíta áhrifum ne bis in idem reglunnar ef verknaðurinn, sem dómur var kveðinn upp um, beindist að opinberum starfsmanni, opinberri stofnun eða nokkru öðru á vegum hins opinbera í því ríki, eða ef dómþoli hafði sjálfur opinbera stöðu þar.

3. Enn fremur þarf samningsríki sem verknaður var framinn í, eða talinn framinn í samkvæmt lögum þess ríkis, ekki að hlíta áhrifum ne bis in idem reglunnar nema það hafi sjálft óskað málsmeðferðarinnar.

54. gr.

Ef höfðað er mál að nýju gegn manni, sem hefur verið dæmdur í öðru samningsríki fyrir sama verknað, skal draga allan þann tíma, sem dómþoli hefur sætt frjálsræðissviptingu vegna fullnustu þess dóms, frá þeim viðurlögum sem dæmd kunna að verða.

55. gr.

Ákvæði þessa kafla skulu ekki standa því í vegi að beita megi ákvæðum í landslögum sem eru víðtækari varðandi ne bis in idem áhrif erlendra refsidóma.

2. KAFLI
Áhrif fyrri refsidóma.

56. gr.

Sérhvert samningsríki skal setja þau lög, sem það telur við eiga, til að gera dómstólum þess

PART III
International effects of European criminal judgments

SECTION 1
Ne bis in idem

Article 53

1. A person in respect of whom a European criminal judgment has been rendered may for the same act neither be prosecuted nor sentenced nor subjected to enforcement of a sanction in another Contracting State:

(a) if he was acquitted;
(b) if the sanction imposed:
(i) has been completely enforced or is being enforced, or
(ii) has been wholly, or with respect to the part not enforced, the subject of a pardon or an amnesty, or
(iii) can no longer be enforced because of lapse of time;
(c) if the court convicted the offender without imposing a sanction.

2. Nevertheless, a Contracting State shall not, unless it has itself requested the proceedings, be obliged to recognize the effect of ne bis in idem if the act which gave rise to the judgment was directed against either a person or an institution or any thing having public status in that State, or if the subject of the judgment had himself a public status in that State.

3. Furthermore, any Contracting State where the act was committed or considered as such according to the law of that State shall not be obliged to recognize the effect of ne bis in idem unless that State has itself requested the proceedings.

Article 54

If new proceedings are instituted against a person who in another Contracting State has been sentenced for the same act, then any period of deprivation of liberty arising from the sentence enforced shall be deducted from the sanction which may be imposed.

Article 55

This Section shall not prevent the application of wider domestic provisions relating to the effect of ne bis in idem attached to foreign criminal judgments.

SECTION 2
Taking into consideration

Article 56

Each Contracting State shall legislate as it deems appropriate to enable its courts when

kleift að taka við dómsuppkvaðningu tillit til sérhvers eldri evrópsks refsidóms vegna annars afbrots sem hefur verið kveðinn upp eftir að ákærði kom fyrir dóm, þannig að slíkur dómur hafi að nokkru eða öllu leyti sömu áhrif og lög þess kveða á um að dómar sem upp eru kveðnir á landsvæði þess hafi. Skal það ákveða skilyrði þess að taka beri tillit til slíkra dóma.

57. gr.

Sérhvert samningsríki skal setja þau lög, sem það telur við eiga, til að gera kleift að taka tillit til sérhvers evrópsks refsidóms sem hefur verið kveðinn upp eftir að ákærði kom fyrir dóm, þannig að unnt sé að nokkru eða öllu leyti að beita réttindasviptingu sem lög þess tengja við dóma sem upp eru kveðnir á landsvæði þess. Skal það ákveða skilyrði þess að taka beri tillit til slíkra dóma.

IV. HLUTI

Lokaákvæði.

58. gr.

1. Samningur þessi skal liggja frammi til undirritunar af hálfu þeirra aðildarríkja sem fulltrúa eiga í ráðherranefnd Evrópuráðsins. Hann er háður fullgildingu eða viðurkenningu. Skjöl um fullgildingu eða viðurkenningu skulu afhent aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

2. Samningurinn skal öðlast gildi þremur mánuðum eftir þann dag er hið þriðja fullgildingar- eða viðurkenningarskjal hefur verið afhent.

3. Gagnvart ríki sem undirritað hefur samninginn, en fullgildir eða viðurkennir hann síðar, skal hann öðlast gildi þremur mánuðum eftir að fullgildingar- eða viðurkenningarskjal þess hefur verið afhent.

59. gr.

1. Er samningur þessi hefur öðlast gildi getur ráðherranefnd Evrópuráðsins boðið ríki, sem ekki á aðild að ráðinu, aðild að honum ef ályktun um slíkt boð er samhljóða samþykkt af þeim aðilum ráðsins sem fullgilt hafa samninginn.

2. Slík aðild skal fara fram með afhendingu aðildarskjals til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins og öðlast gildi þremur mánuðum eftir afhendingu þess.

rendering a judgment to take into consideration any previous European criminal judgment rendered for another offence after a hearing of the accused with a view to attaching to this judgment all or some of the effects which its law attaches to judgments rendered in its territory. It shall determine the conditions in which this judgment is taken into consideration.

Article 57

Each Contracting State shall legislate as it deems appropriate to allow the taking into consideration of any European criminal judgment rendered after a hearing of the accused so as to enable application of all or part of a disqualification attached by its law to judgments rendered in its territory. It shall determine the conditions in which this judgment is taken into consideration.

PART IV

Final provisions

Article 58

1. This Convention shall be open to signature by the member States represented on the Committee of Ministers of the Council of Europe. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. The Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification or acceptance.

3. In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.

Article 59

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State to accede thereto, provided that the resolution containing such invitation receives the unanimous agreement of the members of the Council who have ratified the Convention.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

60. gr.

1. Sérhvert samningsríki getur við undirritun eða þegar það afhendir skjal sitt um fullgildingu, viðurkenningu eða aðild tilgreint það eða þau landssvæði sem samningurinn skal gilda um.

2. Sérhvert samningsríki getur, með yfirlýsingu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins, þegar það afhendir skjal sitt um fullgildingu, viðurkenningu eða aðild eða síðar, fært gildi samnings þessa út til annars landsvæðis eða landssvæða sem tilgreind eru í yfirlýsingunni og það ríki annast alþjóðasamskipti fyrir eða hefur umboð til að skuldbinda.

3. Sérhverja yfirlýsingu skv. 2. mgr. má afturkalla, hvað varðar sérhvert landssvæði sem þar er nefnt, eftir þeim reglum sem greinir í 66. gr. samnings þessa.

Article 60

1. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any Contracting State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession or at any later date by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorized to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 66 of this Convention.

61. gr.

1. Sérhvert samningsríki getur, þegar það afhendir skjal sitt um fullgildingu, viðurkenningu eða aðild, lýst því yfir að það geri einn eða fleiri þeirra fyrirvara sem fjallað er um í viðauka I við samning þennan.

2. Sérhvert samningsríki getur, með yfirlýsingu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins, afturkallað að hluta eða að öllu leyti fyrirvara sem það hefur gert skv. 1. mgr. og skal yfirlýsingin öðlast gildi á móttökudegi.

3. Samningsríki, sem gert hefur fyrirvara við ákvæði samnings þessa, getur ekki krafist þess að annað samningsríki beiti því ákvæði en ef fyrirvari þess er gerður að hluta eða bundinn skilyrði getur það þó krafist þess að ákvæðinu verði beitt að svo miklu leyti sem það hefur samþykkt það sjálft.

Article 61

1. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, declare that it avails itself of one or more of the reservations provided for in Appendix I to this Convention.

2. Any Contracting State may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

3. A Contracting State which has made a reservation in respect of any provision of this Convention may not claim the application of that provision by any other State; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

62. gr.

1. Sérhvert samningsríki getur hvenær sem er, með yfirlýsingu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins, tilgreint lagaákvæði sem tekin skulu upp í viðauka II eða III við samning þennan.

2. Tilkynna skal aðalframkæmdastjóra Evrópuráðsins um allar breytingar á ákvæðum landslaga, sem tilgreind eru í viðauka II eða III, ef slíkar breytingar valda því að upplýsingar í þessum viðaukum verða rangar.

3. Allar breytingar, sem gerðar eru á viðauka II eða III skv. 1. og 2. mgr., skulu öðlast gildi í hverju

Article 62

1. Any Contracting State may at any time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, set out the legal provisions to be included in Appendices II or III to this Convention.

2. Any change of the national provisions listed in Appendices II or III shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe if such a change renders the information in these Appendices incorrect.

3. Any changes made in Appendices II or III in application of the preceding paragraphs shall take

samningsríki einum mánuði eftir þann dag er aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins hefur tilkynnt um þær.

63. gr.

1. Sérhvert samningsríki skal, þegar það afhendir skjal sitt um fullgildingu, viðurkenningu eða aðild, veita aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins nauðsynlegar upplýsingar, vegna beitingar samnings þessa, um viðurlög sem beitt er í því ríki og um fullnustu þeirra.

2. Aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins skal einnig tilkynnt um allar síðari breytingar sem valda því að upplýsingar, sem veittar eru skv. 1. mgr., verða rangar.

64. gr.

1. Samningur þessi hefur hvorki áhrif á réttindi eða skuldbindingar, samkvæmt framsalssamningum eða marghliða alþjóðasamningum um sérstök málefni, né á ákvæði í öðrum gildum samningum milli samningsríkjanna sem varða málefni sem samningur þessi fjallar um.

2. Samningsríkin mega ekki gera tvíhliða eða marghliða samkomulag sín á milli, um málefni sem samningur þessi fjallar um, nema til að bæta við ákvæði hans eða auðvelda framkvæmd meginreglna hans.

3. Hafi tvö eða fleiri samningsríki þó þegar komið festu á samskipti sín á þessu sviði á grundvelli samræmdrar löggjafar, eða komið á sérstakri skipan sín á milli, eða geri þau það síðar er þeim þrátt fyrir ákvæði samnings þessa heimilt að haga þessum samskiptum í samræmi við það.

4. Samningsríki, sem hætta beitingu ákvæða samning þessa í gagnkvæmum samskiptum sínum á þessu sviði, skulu tilkynna það aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

65. gr.

Nefnd Evrópuráðsins um afbrotamál skal látin fylgjast með framkvæmd samnings þessa og skal nefndin gera allt það sem þurfa þykir til að greiða fyrir vinsamlegri lausn hvers kyns vanda, sem upp kann að koma, vegna framkvæmdar hans.

effect in each Contracting State one month after the date of their notification by the Secretary General of the Council of Europe.

Article 63

1. Each Contracting State shall, at the time of depositing its instrument of ratification, acceptance or accession supply the Secretary General of the Council of Europe with relevant information on the sanctions applicable in that State and their enforcement, for the purposes of the application of this Convention.

2. Any subsequent change which renders the information supplied in accordance with the previous paragraph incorrect, shall also be notified to the Secretary General of the Council of Europe.

Article 64

1. This Convention affects neither the rights and the undertakings derived from extradition treaties and international multilateral Conventions concerning special matters, nor provisions concerning matters which are dealt with in the present Convention and which are contained in other existing Conventions between Contracting States.

2. The Contracting States may not conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, except in order to supplement its provisions or facilitate application of the principles embodied in it.

3. Should two or more Contracting States, however, have already established their relations in this matter on the basis of uniform legislation, or instituted a special system of their own, or should they in future do so, they shall be entitled to regulate those relations accordingly, notwithstanding the terms of this Convention.

4. Contracting States ceasing to apply the terms of this Convention to their mutual relations in this matter shall notify the Secretary General of the Council of Europe to that effect.

Article 65

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Convention and shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

66. gr.

1. Samningur þessi gildir ótímabundið.

2. Sérhvert samningsríki má fyrir sitt leyti segja upp samningi þessum með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

3. Slík uppsögn skal öðlast gildi sex mánuðum eftir að aðalframkvæmdastjórinn hefur móttekið slíka tilkynningu.

67. gr.

Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal tilkynna þeim aðildarríkjum, sem eiga fulltrúa í ráðherranefnd ráðsins, og sérhverju ríki, sem gerst hefur aðili að samningi þessum, um:

a) sérhverja undirritun,

b) sérhverja afhendingu skjals um fullgildingu, viðurkenningu og aðild,

c) sérhvern gildistökudag samnings þessa skv. 58. gr. hans,

d) sérhverja yfirlýsingu sem berst skv. 2. mgr. 19. gr.,

e) sérhverja yfirlýsingu sem berst skv. 4. mgr. 44. gr.,

f) sérhverja yfirlýsingu sem berst skv. 60. gr.,

g) sérhvern fyrirvara sem gerður er samkvæmt ákvæðum 1. mgr. 61. gr. og afturköllun slíks fyrirvara,

h) sérhverja yfirlýsingu sem berst skv. 1. mgr. 62. gr. og sérhverja síðari tilkynningu sem berst skv. 2. mgr. þeirrar greinar,

i) allar upplýsingar sem berast skv. 1. mgr. 63. gr. og allar síðari tilkynningar sem berast skv. 2. mgr. þeirrar greinar,

j) sérhverja tilkynningu varðandi tvíhliða eða marghliða samkomulag sem gert er skv. 2. mgr. 64. gr. eða varðandi setningu samræmdrar löggjafar skv. 3. mgr. 64. gr.,

k) sérhverja tilkynningu sem berst skv. 66. gr. og um dag þann er uppsögn öðlast gildi.

68. gr.

Samningur þessi, svo og yfirlýsingar og tilkynningar samkvæmt honum, skulu aðeins gilda um fullnustu ákvarðana sem teknar eru eftir að samningur þessi öðlast gildi milli þeirra samningsríkja sem eiga í hlut.

Article 66

1. This Convention shall remain in force indefinitely.

2. Any Contracting State may, insofar as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

3. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 67

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States represented on the Committee of Ministers of the Council, and any State that has acceded to this Convention, of:

(a) any signature;

(b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;

(c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 58 thereof;

(d) any declaration received in pursuance of Article 19, paragraph 2;

(e) any declaration received in pursuance of Article 44, paragraph 4;

(f) any declaration received in pursuance of Article 60;

(g) any reservation made in pursuance of the provisions of Article 61, paragraph 1, and the withdrawal of such reservation;

(h) any declaration received in pursuance of Article 62, paragraph 1, and any subsequent notification received in pursuance of that Article, paragraph 2;

(i) any information received in pursuance of Article 63, paragraph 1, and any subsequent notification received in pursuance of that Article, paragraph 2;

(j) any notification concerning the bilateral or multilateral agreements concluded in pursuance of Article 64, paragraph 2, or concerning uniform legislation introduced in pursuance of Article 64, paragraph 3;

(k) any notification received in pursuance of Article 66, and the date on which denunciation takes effect.

Article 68

This Convention and the declarations and notifications authorized thereunder shall apply only to the enforcement of decisions rendered after the entry into force of the Convention between the Contracting States concerned.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Haag 28. maí 1970 á ensku og frönsku, í einu eintaki sem varðveitt skal í skjalasafni Evrópuráðsins, og eru báðir textar jafngildir. Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal senda staðfest endurrit til hvers þeirra ríkja sem undirrita samninginn eða gerast aðilar að honum.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at The Hague, this 28th day of May 1970 in English and French, both texts being equally authoritative in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

VIÐAUKI I

Sérhvert samningsríki getur lýst því yfir að það áskilji sér rétt til að:

a) neita um fullnustu telji það refsiákvörðun til komna vegna afbrots er varðar skatta eða afbrots sem er trúarlegs eðlis,

b) neita um fullnustu viðurlaga fyrir verknað sem einungis hefði borið undir stjórnvald samkvæmt lögum þess ríkis sem beðið er um fullnustu,

c) neita um fullnustu evrópsks refsidóms sem yfirvöld þess ríkis, sem biður um fullnustu, kváðu upp á tímamarki er málsmeðferð vegna verknaðarins, sem refsað var fyrir í dómnum, hefði ekki getað farið fram samkvæmt landslögum þess vegna fyrningar,

d) neita um fullnustu útivistardóma eða „ordonnance pénales", eða aðeins annarrar tegundar þessara ákvarðana,

e) beita ekki ákvæðum 8. gr. í tilvikum þar sem það ríki hefur upphaflega lögsögu í máli, og að telja þá aðeins þær ráðstafanir er fresta eða slíta fyrningu jafngildar sem þegar hafa verið gerðar í því ríki sem biður um fullnustu,

f) að viðurkenna aðeins beitingu annars hvors hinna tveggja kafla III. hluta.

APPENDIX I

Each Contracting State may declare that it reserves the right:

(a) to refuse enforcement, if it considers that the sentence relates to a fiscal or religious offence;

(b) to refuse enforcement of a sanction for an act which according to the law of the requested State could have been dealt with only by an administrative authority;

(c) to refuse enforcement of a European criminal judgment which the authorities of the requesting State rendered on a date when, under its own law, the criminal proceedings in respect of the offence punished by the judgment would have been precluded by the lapse of time;

(d) to refuse the enforcement of sanctions rendered in absentia and "ordonnances pénales" or of one of these categories of decisions only;

(e) to refuse the application of the provisions of Article 8 where this State has an original competence and to recognize in these cases only the equivalence of acts interrupting or suspending time limitation which have been accomplished in the requesting State;

(f) to accept the application of Part III in respect of one of its two sections only.

VIÐAUKI II

Skrá um afbrot sem ekki er fjallað um í refsilögum.

Eftirtalin afbrot skulu lögð að jöfnu við afbrot samkvæmt refsilögum:

– Í Frakklandi: Öll ólögmæt háttsemi sem refsað er með „contravention de grande voirie".

– Í Sambandslýðveldinu Þýskalandi: Öll ólögmæt háttsemi, sem með er farið að reglum laga um reglugerðabrot (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten) frá 24. maí 1968 (BGBL 1968, I 481).

– Á Ítalíu: Öll ólögmæt háttsemi sem lög nr. 317 frá 3. mars 1967 gilda um.

APPENDIX II

List of offences other than offences dealt with under criminal law

The following offences shall be assimilated to offences under criminal law:

– in France: Any unlawful behaviour sanctioned by a "contravention de grande voirie".

– in the Federal Republic of Germany: Any unlawful behaviour dealt with according to the procedure laid down in Act on violations of Regulations (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten) of 24 May 1968 (BGBL 1968, I 481).

– in Italy: Any unlawful behaviour to which is applicable Act No. 317 of 3 March 1967.

VIÐAUKI III

Skrá um „ordonnances pénales".

Austurríki
Strafverfügung (460. - 62. gr. laga um réttarfar í sakamálum).

Danmörk
Bødeforelæg eða Udenretlig bødevedtagelse (931. gr. réttarfarslaga).

Frakkland
1. Amende de Composition (524. - 528. gr. laga um réttarfar í sakamálum, sbr. gr. R 42 - R 50).

2. Ordonnance pénale sem aðeins er framkvæmd í héruðunum Bas-Rhin, Haut-Rhin og Moselle.

Sambandslýðveldið Þýskaland
1. Strafbefehl (407. - 412. gr. laga um réttarfar í sakamálum).
2. Strafverfügung (413. gr. laga um réttarfar í sakamálum).
3. Bussgeldbescheid (65. - 66. gr. laga frá 24. maí 1968 -BGBL 1968 I, 481).

Ítalía
1. Decreto penale (506. - 510. gr. laga um réttarfar í sakamálum).
2. Decreto penale í skattamálum (lög nr. 4. frá 7. janúar 1929).
3. Decreto penale í siglingamálum (1242. - 1243. gr. siglingalaga).
4. Ákvörðun samkvæmt lögum nr. 317 frá 3. mars 1967.

Lúxemborg
1. Ordonnance pénale (lög frá 31. júlí 1924 um tilhögun „ordonnances pénales").
2. Ordonnance pénale (16. gr. laga frá 14. febrúar 1955 um umferð á þjóðvegum).

Noregur
1. Forelegg (287. - 290. gr. laga um réttarfar í sakamálum).
2. Forenklet forelegg (31. gr. B umferðarlaga frá 18. júní 1965).

APPENDIX III

List of "Ordonnances Pénales"

Austria
Strafverfügung (Articles 460-62 of the Code of Criminal Procedure).

Denmark
Bødeforelæg or Udenretlig bødevedtagelse (Article 931 of the Administration of Justice Act).

France
1. Amende de Composition (Articles 524-528 of the Code of Criminal Procedure supplemented by Articles R 42 - R 50).
2. "Ordonnances pénale" applied only in the Departments of Bas-Rhin, Haut-Rhin and Moselle.

Federal Republic of Germany
1. Strafbefehl (Articles 407-412 of the Code of Criminal Procedure).
2. Strafverfügung (Article 413 of the Code of Criminal Procedure).
3. Bussgeldbescheid (Articles 65-66 of Act of 24 May 1968 - BGBL 1968, I 481).

Italy
1. Decreto penale (Articles 506-10 of the Code of Criminal Procedure).
2. Decreto penale in fiscal matters (Act of 7 January 1929, No. 4).
3. Decreto penale in navigational matters (Articles 1242-43 of the Code of Navigation).
4. Decision rendered in pursuance of Act No. 317 of 3 March 1967.

Luxembourg
1. Ordonnance pénale (Act of 31 July 1924 on the organisation of "ordonnances pénales").
2. Ordonnance pénale (Article 16 of Act of 14 February 1955 on the Traffic on Public Highways).

Norway
1. Forelegg (Articles 287-290 of the Act on Judicial Procedure in Penal Cases).
2. Forenklet forelegg (Article 31 B of Traffic Code of 18 June 1965).

Svíþjóð
1. Strafföreläggande (48. kafli réttarfarslaga).

2. Föreläggande av ordningsbot (48. kafli réttarfarslaga).

Sviss
1. Strafbefehl (Aargau, Basel(hérað), Basel-(borg), Schaffhausen, Schwyz, Uri, Zug, Zurich). Ordonnance pénale (Fribourg, Valais).
2. Strafantrag (Neðri-Unterwalden).
3. Strafbescheid (St. Gallen).
4. Strafmandat (Bern, Graubünden, Solothurn, Efri-Unterwalden).
5. Strafverfügung (Appenzell Ytri-Rhoden, Glarus, Schaffhausen, Thurgau).
6. Abwandlungserkenntnis (Lucerne).
7. Bussenentscheid (Appenzell Innri-Rhoden).
8. Ordonnance de condamnation (Vaud).
9. Mandat de répression (Nauchâtel).
10. Avis de contravention (Genf, Vaud).
11. Prononcé préfectoral (Vaud).
12. Prononcé de contravention (Valais).
13. Decreto di accusa (Ticino).

Tyrkland
Ceza Kararnamesi (386-91. gr. laga um réttarfar í sakamálum), og allar aðrar ákvarðanir þar sem stjórnvöld ákvarða viðurlög.

Sweden
1. Strafföreläggande (Chapter 48 of the Code of Procedure).
2. Föreläggande av ordningsbot (Chapter 48 of the Code of Procedure).

Switzerland
1. Strafbefehl (Aargau, Bâle-Country, Bâle-Town, Schaffhausen, Schwyz, Uri, Zug, Zurich). Ordonnance Pénale (Fribourg, Valais).
2. Strafantrag (Lower Unterwalden).
3. Strafbescheid (St. Gallen).
4. Strafmandat (Bern, Graubünden, Solothurn, Upper Unterwalden).
5. Strafverfügung (Appenzell Outer Rhoden, Glarus, Schaffhausen, Thurgau).
6. Abwandlungserkenntnis (Lucerne).
7. Bussenentscheid (Appenzell Inner Rhoden).
8. Ordonnance de condamnation (Vaud).
9. Mandat de répression (Neuchâtel).
10. Avis de contravention (Geneva, Vaud).
11. Prononcé préfectoral (Vaud).
12. Prononcé de contravention (Valais).
13. Decreto di accusa (Ticino).

Turkey
Ceza Kararnamesi (Articles 386-91 of the Code of Criminal Procedure) and all other decisions which administrative authorities impose sanctions.

Fylgiskjal 2.

Yfirlýsingar.

2. mgr. 19. gr.
Ísland fer fram á að beiðnum og fylgiskjölum þeirra fylgi þýðing á íslensku eða ensku.

1. mgr. 62. gr.
„Ordonnances Pénales“ eru samkvæmt íslenskri löggjöf lögreglustjórasektir (115. gr. laga um meðferð opinberra mála).

3. mgr. 64. gr.
Samningur þessi gildir ekki um samskipti Íslands og annarra Norðurlanda sem aðilar eru að samningnum nema þar sem fullnusta refsidóma fer ekki eftir samræmdri löggjöf Norðurlanda um fullnustu.

Declarations

Re Article 19, paragraph 2
Iceland requires that requests and supporting documents be accompanied by a translation into Icelandic or English.

Re Article 62, paragraph 1
"Ordinnances Pénales" according to Icelandic legislation are: "Lögreglustjórasektir" (Article 115 of the Act on Law of Criminal Procedure).

Re Article 64, paragraph 3
The Convention shall not apply to relations between Iceland and the other Nordic countries party to the Convention except where the enforcement of a criminal judgment is not covered by Nordic legislation concerning enforcement.